

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 13 september 2016

769/2016

Lag om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på det förfarande som ska iakttas vid betalning, återbäring och indrivning av skatter och avgifter enligt lagen om beskattningsförfarande (1558/1995) och lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ (768/2016). Lagen tillämpas på skatter enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) och mervärdesskattelagen (1501/1993) även till den del som lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ inte tillämpas på dem, om inte något annat föreskrivs i den lag det är fråga om.

Lagen tillämpas dessutom på uppbörd av andra skatter och avgifter, om så föreskrivs särskilt.

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

- 1) *skatt* de skatter, avgifter och andra betalningar enligt 1 § som Skatteförvaltningen bär upp och redovisar, samt sådan utländsk skatt som kan drivas in i Finland med stöd av ett avtal med en främmande stat om handräckning i skatteärenden (*handräckningsavtal*) eller rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder,
- 2) *skattskyldig* de som är skattskyldiga enligt de lagar som nämns i 1 § och de som är skyldiga att betala skatt som avses i 1 §,
- 3) *skatteuppbörd* åtgärder i anslutning till uppbörd och återbäring av skattemedel samt bokföring av skattemedel,
- 4) *indrivning av skatt* Skatteförvaltningens indrivningsåtgärder samt annan indrivning av skatteskulder med hjälp av indrivningssätt som föreskrivs i denna eller någon annan lag,
- 5) *återbäring* belopp som ska återbäras till den skattskyldige och på beloppet beräknade räntor samt från en främmande stat till Finland överförd skatt eller förskott på skatt som inte har använts till betalning av den skattskyldiges skatter.

769/2016

3 §

Behörig myndighet

Skatteförvaltningen är behörig myndighet.

4 §

Skatter som ska uppbäras gemensamt

Av de skatter som avses i lagen om beskattningsförfarande uppbärs statsskatt, kommunalskatt, kyrkoskatt, försäkrades sjukförsäkringspremier och rundradioskatt för personer gemensamt som en enda skatt för skatteåret. Inkomstskatt för samfund och rundradioskatt för samfund uppbärs likaså gemensamt som en enda skatt för skatteåret.

5 §

Betalningsrörelse i fråga om skattemedel

Skatter uppbärs samt återbäring och andra prestationer betalas via Skatteförvaltningens konton för detta ändamål i statens betalningsrörelsebanker.

6 §

Bokföring av skattemedel

Skatteförvaltningen för bok över skattemedel vilken ska innehålla uppgifter om de skatter som influtit och återburits samt om andra betalningar. Av bokföringen av skattemedel ska framgå de uppgifter som förutsätts i lagen om statsbudgeten (423/1988) och i bestämmelser som utfärdats med stöd av den liksom de uppgifter som krävs för redovisningarna till skattetagarna.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet för bokföring samt registrering och antecknande av skattemedel.

2 kap.

Specialbestämmelser om vissa skatter

7 §

Specialbestämmelsernas tillämpningsområde

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas på uppbörd av skatter enligt lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ samt av försummelseavgift enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på

1) komplettering av förskott enligt 2 § 2 mom. i lagen om förskottsuppbörd eller förskottsbetalning enligt 23 § i den lagen,

2) källskatt som debiteras räntetagaren enligt 12 § i lagen om källskatt på ränteinkomst (1341/1990),

3) återbäring av källskatt som ska betalas till inkomsttagaren enligt 11 § 2 mom. i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) och inte heller på skatter och avgifter på inkomster som föreskrivs i 3 kap. i den lagen och som påförs i den ordning som anges i lagen om beskattningsförfarande,

4) mervärdesskatt på vilken tillämpas den särskilda ordning som avses i 12 a kap. i mervärdesskattelagen,

5) återbäring av slutlig löneskatt enligt 6 § i lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden, Nordiska utvecklingsfonden och Nordiska miljöfinansieringsbolaget (562/1976).

8 §

Användning av en betalning eller återbäring som betalning för skatt

En betalning eller återbäring som avser den skattskyldiges eller den för skatten ansvariges skatt enligt 7 § används till betalning av skatter enligt den paragrafen. Betalningen används dock till betalning av skatter som inte förfallit till betalning, tidigast på den förfallodag som avses i 32 och 34 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

En återbäring kan användas till betalning av skatt som förfallit till betalning som följer:

1) mervärdesskatt enligt 147 a § och 149 b § 3 mom. i mervärdesskattelagen som berättigar till återbäring, den dag då skattedeklarationen eller en rättelsedeklaration till den har lämnats in, dock tidigast på den i 2 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ avsedda allmänna förfallodagen i den månad som följer på skatteperioden,

2) annan återbäring än sådan återbäring enligt 1 punkten som baserar sig på en rättelsedeklaration, den dag då rättelsedeklarationen har lämnats in, dock tidigast på förfallodagen för skatten för skatteperioden,

3) återbäring som baserar sig på ett beslut eller ändringssökande som gäller påförande av skatt eller rättelse av ett beslut till den skattskyldiges fördel, den dag då rättelsen eller ändringsbeskattningen verkställs, dock tidigast på förfallodagen för det belopp som påförts genom det ursprungliga beslutet,

4) återbäring som baserar sig på befrielse från skatt eller på att indrivningen lämnas därhän, den dag då beslutet om befrielse från skatt eller om att indrivningen ska lämnas därhän har fattats,

5) återbäring som baserar sig på korrigerings av ett fel enligt 16 §, den dag då korrigeringen har gjorts.

Betalningar och återbäringar används för att betala skatterna i ordning från den äldsta till den senaste. Om en betalning har gjorts samma dag som en återbäring vore tillgänglig för betalning av skatt på det sätt som avses i 2 mom., används betalningen först.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om den ordning i vilken betalningar och återbäringar ska användas.

9 §

Användnings- och betalningsordning

Betalning eller återbäring av skatt som avses i 7 § används till betalning av skatter enligt den paragrafen i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. Skatter som preskriberas samma dag betalas i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna.

Skatter som har samma förfallodag betalas i följande ordning:

1) förskottsinnehållningar enligt lagen om förskottsuppbörd och andra skatter som betalas på eget initiativ och som har flera skattetagare, samt skatteförhöjningar och förseningsavgifter som hänför sig till dem,

2) avgifter enligt lagen om arbetsgivares sjukförsäkringsavgift (771/2016) samt skatteförhöjningar och förseningsavgifter som hänför sig till dem,

3) mervärdesskatter och andra skatter som tillfaller enbart staten samt skatteförhöjningar och förseningsavgifter som hänför sig till dem,

4) försummelseavgifter enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande och 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ,

5) återbäringar som ska återkrävas med stöd av 34 § i denna lag.

Avvikelse kan göras från betalningsordningen på grund av den skattskyldiges motiverade begäran.

I fråga om varje skatt betalas först de dröjsmålsräntor som beräknats på skatten.

En betalning eller återbäring används inte utan den skattskyldiges yrkande till betalning av en sådan skatt eller en del av en sådan skatt beträffande vilken verkställighet har förbjudits eller verkställigheten avbrutits.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om användnings- och betalningsordningen för skatter som avses i 7 §.

10 §

Kvarhållande av återbäring

På den skattskyldiges begäran kan Skatteförvaltningen hålla kvar en återbäring för betalning av kommande betalningsförpliktelser.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om tidsbegränsningar och begränsningar i euro i anslutning till kvarhållandet samt om förfarandet i övrigt i samband med kvarhållande av återbäringar.

11 §

Användning av en betalning eller återbäring till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar

Om det inte finns obetalda skatter enligt 7 §, kan en betalning eller återbäring av dessa skatter användas till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar som förfallit till betalning.

En betalning eller återbäring används då först till betalning av arvsskatt, gåvoskatt och återbäring av källskatt som tagits ut på ränta, dividend och royalty enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst som har återburits till ett för stort belopp och som betalats till inkomsttagaren, i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. En återbäring används till betalning av skatter som preskriberas samma dag i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. Därefter används en betalning eller återbäring till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar än de skatter som nämns i detta moment på det sätt som föreskrivs i 40 §.

En betalning används till betalning av andra skatter än de som avses i 7 § tidigast den sista dagen i den kalendermånad då betalningen har gjorts. Om den skattskyldige begär att betalningen ska återbäras, återbärs den på det sätt som föreskrivs i 5 kap.

En återbäring som hålls kvar med stöd av 10 § används till betalning av Skatteförvaltningens andra fordringar än skatter enligt 7 § eller av arvsskatt, gåvoskatt eller återbäring av källskatt på ränta, dividend och royalty enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst som har återburits till ett för stort belopp och som betalats till inkomsttagaren, tidigast vid utgången av kalendermånaden.

12 §

Krediteringsränta

Om en betalning som avser skatt enligt 7 § används till betalning av skatten senare än på betalningsdagen, beräknas krediteringsränta på betalningen från dagen efter betalningsdagen till den dag då den används till betalning av skatten. Om betalningen återbärs eller

används på det sätt som avses i 38 § 1 mom., beräknas krediteringsränta till den dag då det belopp som ska återbäras debiteras Skatteförvaltningens konto.

Om skattebeloppet minskar på grund av en rättelse deklARATION, ett beslut som gäller påförande eller rättelse av skatten eller ändringssökande, beräknas krediteringsränta på återbäringen till den dag som avses i 1 mom. från och med

1) dagen efter förfallodagen enligt 32 och 34 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ,

2) dagen efter den dag då skatten betalats, om skatten har betalats efter den förfallodag som avses i 1 punkten,

3) dagen efter förfallodagen för skatteperioden för mervärdesskatt som berättigar till återbäring som den tidigaste tidpunkten, om mervärdesskatt som berättigar till återbäring har använts som betalning.

På en återbäring som beror på befrielse från skatt eller på ett beslut om att lämna indrivning av skatt därhän beräknas krediteringsränta från beslutsdagen till den dag som avses i 1 mom.

Krediteringsränta beräknas som årlig ränta enligt 32 §.

Staten svarar för krediteringsränta. Krediteringsränta som återkrävs av den skattskyldige intäktsförs till staten. Krediteringsränta är inte skattepliktig inkomst i inkomstbeskattningen.

13 §

Ränta på mervärdesskatt som berättigar till återbäring

På mervärdesskatt enligt 147 a § och 149 b § 3 mom. i mervärdesskattelagen som berättigar till återbäring beräknas krediteringsränta från dagen efter förfallodagen enligt 32 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, till den dag som föreskrivs i 12 § 1 mom. i denna lag.

Om beloppet av mervärdesskatt som berättigar till återbäring blir större på grund av en rättelse deklARATION, ett beslut som gäller påförande av skatt eller rättelse av ett beslut eller ändringssökande, beräknas krediteringsränta på tilläggsbeloppet på det sätt som föreskrivs i 1 mom.

Om beloppet av mervärdesskatt som berättigar till återbäring blir mindre till följd av en rättelse deklARATION, ett beslut som gäller påförande av skatt eller rättelse av ett beslut eller ändringssökande, ska på den återbäring som deklarerats till för stort belopp betalas dröjsmålsränta enligt 5 a § i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) från dagen efter förfallodagen för skatten för skatteperioden. Om den återbäring som deklarerats till för stort belopp emellertid har använts till betalning av skatt eller betalats som återbäring före förfallodagen, ska dröjsmålsränta betalas från dagen efter det att skatten använts eller debiterats Skatteförvaltningens konto. Dröjsmålsränta beräknas till den dag då den återbäring som deklarerats till för stort belopp har betalats eller då skatten har preskriberats. Krediteringsräntan korrigeras så att den motsvarar den förändrade situationen.

14 §

Uppgifter som ska ges den skattskyldige

Den skattskyldige har rätt att regelbundet få följande uppgifter om skatter enligt 7 §:

1) till betalning av vilka skatter betalningarna och återbäringarna har använts,

2) obetalda skatter och en betalningsuppsmaning enligt 45 §,

3) beslut som ska delges genom ett sammandrag med stöd av denna lag, beslut om förseningsavgift som fattats med stöd av 35 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ, beslut om avlyftande av beskattning enligt uppskattning som fattats med stöd av 43 § 3 mom. i den lagen samt beslut jämte motivering om att

lämna uttag av dröjsmålsränta därhän som fattats med stöd av 7 § i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

Av de uppgifter som avses i 1 mom. sammanställs för en period av en kalendermånad ett sammandrag senast den femte dagen efter kalendermånadens utgång.

Dessutom kan även andra uppgifter antecknas i ett sammandrag.

Sammandraget kan av särskilda skäl göras upp för en skattskyldig mera sällan än en gång i månaden.

15 §

Delgivning av sammandrag

Uppgifterna i det sammandrag som avses i 14 § delges den skattskyldige genom elektroniska servicetjänster i ett allmänt datanät. Den skattskyldige anses ha fått uppgifterna den sjunde dagen efter utgången av den kalendermånad för vilken sammandraget har gjorts upp. På den skattskyldiges begäran kan uppgifterna sändas också per post.

Om sammandraget inte kan delges genom elektroniska servicetjänster på grund av störningar i datakommunikationerna eller annan motsvarande teknisk störning, delges det som vanlig delgivning enligt 59 § i förvaltningslagen (434/2003).

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om det sammandrag som ska ges till den skattskyldige och om de uppgifter som ska antecknas i sammandraget.

16 §

Korrigerings av fel

Om saken inte har avgjorts genom ett beslut med anledning av besvär, korregerar Skatteförvaltningen på eget initiativ eller på begäran av den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten ett fel som uppstått vid uppbördsförfarandet omedelbart efter det att felet upptäckts, om inte något annat följer av 34 §.

Den skattskyldige ges tillfälle att lämna en utredning innan felet korrigeras, om det behövs av särskilda skäl.

Ett beslut om korrigerings delges den skattskyldige på ett sammandrag enligt 14 §. På särskild begäran sänder Skatteförvaltningen beslutet till en part som har rätt att framföra begäran om korrigerings eller till Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

Ett fel behöver inte korrigeras om det är obetydligt och om det inte är till skada för den skattskyldige eller om det belopp som den skattskyldige grundlöst fått till godo är obetydligt och ett opartiskt bemötande av de skattskyldiga eller någon annan orsak inte kräver att korrigerings görs.

17 §

Tidsfrist för korrigerings av fel

Ett fel som avses i 16 § kan korrigeras inom tre år från utgången av det kalenderår då det sammandrag har gjorts upp i vilket den åtgärd eller uppgift som begäran om korrigerings gäller har antecknats eller borde ha antecknats.

Korrigerings kan göras även efter den tidsfrist som avses i 1 mom., om begäran om korrigerings har inkommit till Skatteförvaltningen inom den föreskrivna tiden.

769/2016

3 kap.

Betalning av skatt

18 §

Betalningsställen

Skatter enligt denna lag betalas till ett penninginstitut. Betalaren svarar för kostnaderna för betalningen. Bestämmelser om de betalningsställen som tar emot betalningar utan att ta ut någon avgift för kostnaderna för betalningen utfärdas genom förordning av finansministeriet.

I samband med betalningen ska sådana uppgifter som behövs för att identifiera betalningen lämnas. Skatteförvaltningen meddelar närmare föreskrifter om de uppgifter som ska lämnas i samband med betalningen.

I fråga om betalning av skatter till utskökningsmyndigheten föreskrivs särskilt.

19 §

Tidpunkten för betalning av skatt

Debiterad skatt ska betalas senast på den förfallodag för skatten som bestäms i samband med debiteringen.

Bestämmelser om tidpunkten för betalning av skatt som betalas på eget initiativ finns i 6 kap. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Andra skatter än skatter som betalas på eget initiativ enligt 7 § ska betalas på den betalningsdag som bestäms enligt lag eller förordning.

20 §

Tidpunkten när betalning anses ha skett

Skatten anses vara betald till Skatteförvaltningen den dag då

- 1) betalningen har debiterats betalarens konto, eller
- 2) betalningen har skett kontant till ett penninginstitut eller ett betalningsställe för skatter om vilket föreskrivs särskilt.

Har någon uppgift om betalnings- eller debiteringsdag inte förmedlats med betalningen, anses skatten vara betald den dag då den har bokförts på Skatteförvaltningens konto.

21 §

Betalning efter betalnings- eller förfallodagen

Bestämmelser om de dröjsmålspåföljder som beräknas beträffande en skatt som betalats efter betalningsdagen eller förfallodagen finns i lagen om skattetillägg och förseningsränta.

22 §

Överföringstidpunkt

Statens betalningsrörelsebanker överför under dagen mottagna skattemedel till Skatteförvaltningens konto i enlighet med vad som överenskommits i samband med avtalet om skötsel av statens betalningsrörelse.

Andra än i 1 mom. avsedda penninginstitut överför dagligen under dagen mottagna skattemedel till Skatteförvaltningens konto senast den vardag närmast efter betalningsdagen då penninginstitutet är öppet för allmänheten. Om penninginstitutet inte är öppet för

allmänheten på betalningsdagen, ska medlen överföras senast den andra dagen efter betalningsdagen då penninginstitutet är öppet.

Genom förordning av finansministeriet utfärdas bestämmelser om den tidpunkt då de övriga betalningsställena som tar emot skattemedel överför mottagna skattemedel till Skatteförvaltningens konto.

23 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om betalning av skatt

Bestämmelser om uppbörds- och betalningstiderna eller om förfallodagarna för skatter samt om antalet uppbördsrater och fördelningsgrunderna för raterna utfärdas genom förordning av finansministeriet, om inte något annat föreskrivs i eller med stöd av någon annan lag.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas vid betalning.

4 kap.

Användning av betalningar eller andra prestationer till betalning av skatt

24 §

Betalningsordning för skatt

En betalning eller återbäring används först till betalning av dröjsmålspåföljder som beräknats och upplupit på skatten, sedan till betalning av skatteförhöjning och därefter till betalning av skattekapitalet. En betalning och en återbäring används sist till betalning av ränta på kvarskatt eller samfundsränta som ska betalas. Om skatten uppbärs i flera rater än en, används medlen i första hand till betalning av den första förfallna rat som är obetald, om det inte är uppenbart att den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten har avsett att medlen ska användas till betalning av en annan rat.

Med avvikelse från 1 mom. används en betalning eller återbäring av skatt enligt 7 § på det sätt som föreskrivs i 9 §. En betalning eller återbäring som används till annan skatt som betalas på eget initiativ används först till betalning av skatten och därefter till skattetillägg. Till betalning av skatteförhöjning som påförts för arvsskatt, gåvoskatt och sådan återbetalning av källskatt på ränta, dividend och royalty enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst som ska betalas till inkomsttagaren används en betalning eller återbäring efter skattekapitalet.

Om det i någon annan lag som tillämpas på indrivning av en skatteskuld föreskrivs att en betalning ska användas på ett sätt som avviker från 1 och 2 mom., iakttas bestämmelserna i den lagen vid behandlingen av det sålunda indrivna beloppet. Andra än i detta moment avsedda betalningar och återbäringar som gäller samma skatt kan användas i enlighet med 1 och 2 mom.

25 §

Ospecificerade eller oidentifierade betalningar

En ospecificerad betalning som är avsedd till betalning av skatt används i samma ordning som en återbäring enligt 40 §. Nämda bestämmelse tillämpas också när flera skatter eller skatterater drivs in hos den skattskyldige på samma gång.

En betalning som på grund av bristfälliga identifieringsuppgifter inte har kunnat användas till betalning av skatt eller återbäras till betalaren, intäktsförs till staten. Om behövliga

uppgifter fås efter intäktsföringen, används betalningen till betalning av betalarens skatter eller återbärs till betalaren.

26 §

Användning av skatt som överförs till Finland från utlandet

Har skatt eller förskott på skatt överförs från en främmande stat till Finland och har skatten eller förskottet inte använts till avkortning av den skattskyldiges i lagen om beskattningsförfarande avsedda skatter vid beskattningen av motsvarande inkomst, används de överförda medlen till betalning av den kvarskatt eller något annat belopp som återstår att betala vid uppbörden i samband med denna beskattning. På den del av skatten som svarar mot de överförda medlen tas ingen i lagen om beskattningsförfarande avsedd ränta ut på kvarskatt eller samfundsränta som ska betalas. Räntor tas inte heller ut vid senare betalning.

Skatt som överförs från utlandet används till betalning av kvarskatt innan en återbäring enligt 37 § används.

Den åtgärd som avses i 1 mom. vidtas den dag då beskattningen slutförs. Om skatterna används till betalning av skatter som Skatteförvaltningen påfört efter det år som följer på skatteåret, vidtas en åtgärd enligt 1 mom. dock den sista dagen i den månad som följer på den månad då skatten påfördes.

27 §

Närmare föreskrifter om användning av betalningar eller prestationer

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om det förfarande som ska iakttas när en betalning eller något annat belopp som räknas som betalning av skatt ska användas till betalning av den skattskyldiges skatt.

5 kap.

Återbäring av skatt

28 §

Betalning av återbäring

Skatteförvaltningen betalar utan dröjsmål ut det belopp som ska återbäras till den skattskyldige efter det att rätten till återbäring har utretts och återbäringen inte ska användas till betalning av skatt eller någon annan fordran.

Det belopp som ska återbäras betalas i euro på det bankkonto som den skattskyldige uppgett. Har den skattskyldige för betalning av återbäring uppgett ett konto i en bank i utlandet, svarar den skattskyldige för de avgifter banken i utlandet tar ut för betalningen av återbäringen.

Av särskilda skäl kan återbäringen betalas på något annat sätt än på ett bankkonto.

29 §

Försummelse av deklarationsskyldigheten som hinder för återbäring

Om den skattskyldige har försummat deklarationsskyldighet som baserar sig på en lag som hör till tillämpningsområdet för denna lag eller har lämnat en väsentligt bristfällig deklaration eller annan utredning, betalas återbäringen efter det att skattebeloppet har utretts till den del som den inte ska användas till betalning av skatt. Skatteförvaltningen kan dock betala återbäringen eller en del av den innan skattebeloppet utreds, om bristen är obetydlig

och det är sannolikt att återbäringen inte behövs eller att endast en del av den behövs till betalning av den skatt som är under utredning.

30 §

Begränsningar som gäller betalning av återbäring

Återbäring betalas om det belopp som ska återbäras är minst fem euro. I fråga om skatter som avses i 7 § är det minsta sammanlagda beloppet som återbärs 20 euro.

Återbäring behöver inte betalas om den med stöd av 10 § hålls kvar som betalning för kommande betalningsförpliktelser.

Återbäring som ska överföras till en främmande stat med stöd av ett internationellt avtal om överföring av skatter återbärs inte.

31 §

Återbäring av en obefogad betalning

Skatteförvaltningen återbär på den skattskyldiges begäran ett belopp som betalats in, om det har betalats av misstag eller utan grund. Om begäran om återbetalning av betalningen inte godkänns, ger Skatteförvaltningen ett skriftligt beslut och anvisningar för sökande av ändring i saken. Skatteförvaltningen kan också på eget initiativ återbära ett belopp som betalats utan grund efter att vid behov ha gett den skattskyldige tillfälle att lämna en utredning.

På det minsta belopp som återbärs tillämpas 30 § 1 mom.

32 §

Räntesats vid betalning av återbäring

Ska ränta enligt lag eller krediteringsränta enligt 12 § i denna lag betalas när skatt återbärs räknas den, om inte något annat föreskrivs i den berörda skattelagen, som en årlig ränta som motsvarar den i 12 § i räntelagen (633/1982) avsedda referensräntan för den halvårsperiod som föregår kalenderåret i fråga, minskad med två procentenheter. Räntan är dock minst 0,5 procent. Räntan på återbäringen är inte skattepliktig inkomst vid inkomstbeskattningen.

Räntan räknas i enlighet med denna paragraf också när den skatt som ska återbäras har indrivits i utsköningsväg med stöd av lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

33 §

Överföring av återbäring

Den skattskyldige kan inte på ett för Skatteförvaltningen bindande sätt överföra sin rätt till skatteåterbäring på någon annan.

34 §

Återkrav av felaktig återbäring

Om en återbäring har betalats felaktigt, ska Skatteförvaltningen bestämma att återbäringen ska återkrävas. Beslutet om återkrav ska fattas inom tre år från utgången av det kalenderår under vilket den felaktiga återbäringen har betalats. Den som saken gäller ska ges tillfälle att lämna en utredning innan beslut fattas, om det inte är uppenbart onödigt.

Återbäringen behöver inte återkrävas, om

1) beloppet är obetydligt och ett jämlikt bemötande av de skattskyldiga eller någon annan orsak inte förutsätter återkrav, eller

2) återkrav vore uppenbart orimligt.

Bestämmelser om den tidpunkt då ett återkrav av en återbäring förfaller till betalning utfärdas genom förordning av finansministeriet.

En återbäring som återkrävs ska betalas trots ändringssökande, om inte Skatteförvaltningen eller den myndighet hos vilken ändring söks bestämmer något annat och vid betalningen och indrivningen iakttas vad som i denna lag föreskrivs om skatt.

35 §

Begäran på en myndighets initiativ om förordnande som gäller verkställighet

När Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt söker ändring i ett beslut av Skatteförvaltningen, skatterättelsenämnden eller förvaltningsdomstolen kan den begära att den myndighet hos vilken ändring söks ska förbjuda att beslutet verkställs eller att myndigheten ska bestämma att verkställigheten avbryts enligt 32 § i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt ska inom sju dagar efter det att beslutet fattades underrätta Skatteförvaltningen och den skattskyldige om sin avsikt att framställa begäran enligt 1 mom.

När Skatteförvaltningen har fått kännedom om den underrättelse enligt 2 mom. som Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt lämnat, återbär Skatteförvaltningen inte skatten förrän den myndighet hos vilken ändring sökts har avgjort enhetens begäran om att verkställighet ska förbjudas eller verkställigheten avbrytas. Skatteförvaltningen återbär skatten till den del som den myndighet hos vilken ändring söks avslår enhetens begäran, en begäran om omprövning, besvär eller ansökan om besvärstillstånd som gäller att verkställighet ska förbjudas eller verkställigheten avbrytas.

36 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter om återbäring av skatt

Bestämmelser om betalningstidpunkterna för förskottsåterbäringar utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet för betalning av återbäring samt om beräkning av återbärings- och krediteringsräntan.

6 kap.

Användning av återbäring till betalning av fordringar

37 §

Användning av återbäring till betalning av Skatteförvaltningens fordran

Skatteförvaltningen använder en återbäring som uppgår till minst fem euro till betalning av obetalda skatter eller Skatteförvaltningens övriga fordringar.

Om det dock är fråga om en återbäring som avser skatt enligt 7 §, arvsskatt eller gåvoskatt eller återbäring av källskatt på ränta, dividend eller royalty enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och som ska betalas till inkomsttagaren, används även ett belopp som är mindre än fem euro till betalning av dessa skatter.

Återbäringen kan användas som betalning även för de skatter som den som får återbäring är ansvarig för.

38 §

Användning av återbäring till betalning av någon annan myndighets fordran

Om en återbäring inte används till betalning av Skatteförvaltningens fordringar och om den annars ska betalas till den skattskyldige, kan den användas till betalning av andra förfallna och obetalda statliga skatter, offentligrättsliga avgifter samt dröjsmålsföljder och uppskovsräntor på dem som mottagaren av återbäringen har, om myndigheten i fråga har begärt det av Skatteförvaltningen innan återbäringen betalas. En återbäring som uppkommit till följd av ett beslut som fattats med stöd av 8 kap. kan emellertid inte användas till betalning av en annan myndighets fordringar. Den skattskyldiges återbäring från en annan myndighet kan på motsvarande sätt på Skatteförvaltningens begäran användas till betalning av Skatteförvaltningens fordringar med tillämpning av bestämmelserna i detta kapitel.

Om en återbäring inte används till betalning av finländska myndigheters fordringar, kan återbäringen med stöd av ett handräckningsavtal eller rådets direktiv 2010/24/EU om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder, användas till betalning av skatt som är föremål för indrivning i Finland.

39 §

Hinder för användning av återbäring

Återbäring används inte

- 1) till betalning av en preskriberad skuld,
- 2) till betalning av en sådan skuld eller en sådan del av en skuld beträffande vilken verkställighet har förbjudits eller verkställigheten avbrutits.

Till betalning av en fordring används inte återbäring som har föranletts av

- 1) förskottskomplettering som betalats för sent,
- 2) skatt som betalats av misstag,
- 3) ett belopp då motsvarande medel har betalats som utdelning ur ett konkursbo,
- 4) skatteåterbäring eller del av skatteåterbäring som överförs till en främmande stat,
- 5) försummelseavgift enligt 22 a § i lagen om beskattningsförfarande eller 39 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Konkurs för mottagaren av återbäring eller utmätning av återbäring hindrar inte att återbäringen används till betalning av Skatteförvaltningens fordran.

Det som föreskrivs i 1 mom. 2 punkten tillämpas även på en betalning.

40 §

Ordning i vilken återbäring används

Återbäring av andra skatter än sådana som avses i 7 §, av arvsskatt och gåvoskatt och återbäring av källskatt på ränta, royalty eller dividend enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och som ska betalas till inkomsttagaren används först till betalning av de andra skatterna i fråga i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas.

Mellan skatter och fordringar som preskriberas samma år iakttas följande användningsordning för en återbäring:

- 1) skatter och avgifter som avses i 1 § 2 mom. i lagen om beskattningsförfarande samt förskott eller annat belopp som bestäms med stöd av lagen om förskottsuppbörd och sjukförsäkringslagen (1224/2004),
- 2) fastighetsskatt,
- 3) andra skatter som tillfaller enbart staten,
- 4) konjunkturdeposition,

5) Skatteförvaltningens övriga fordringar.

Om återbäringen till någon del fortfarande är oanvänd, används den till betalning av förfallna skatter som avses i 7 §, arvsskatt, gåvoskatt samt återbäring av källskatt på ränta, royalty eller dividend enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst som har återburits till ett för stort belopp och som ska betalas till inkomsttagaren i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag de preskriberas. En återbäring används till betalning av skatter som preskriberas samma dag i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagarna. En återbäring används till betalning av skatter som förfallit samma dag i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom.

Återbäring av arvsskatt och gåvoskatt samt återbäring av källskatt på ränta, royalty eller dividend enligt 3 § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och som ska betalas till inkomsttagaren används först till betalning av dessa skatter samt av skatter som avses i 7 § i ordning från den äldsta till den senaste enligt den dag då de preskriberas. En återbäring används till betalning av skatter som preskriberas samma dag i ordning från den äldsta till den senaste enligt förfallodagen. En återbäring används till betalning av skatter som förfallit samma dag i den ordning som föreskrivs i 9 § 2 mom. Om inga skatter som avses ovan i detta moment är obetalda, används återbäringen till betalning av Skatteförvaltningens övriga fordringar på det sätt som föreskrivs i 1 och 2 mom.

41 §

Beräkning av räntor

Då återbäring används till betalning av Skatteförvaltningens fordran räknas återbärings- eller krediteringsränta samt dröjsmålspåföljder till den dag då fordran betalas.

Då förskott eller förskottsinnehållning som återbärs används till betalning av Skatteförvaltningens fordran räknas räntorna till den dag då beskattningen har avslutats.

Bestämmelser om undantag som gäller krediterings- och dröjsmålsränta som ska beräknas på mervärdesskatt som berättigar till återbäring finns i 13 §.

42 §

Meddelande om användning av återbäring

Skatteförvaltningen underrättar en skattskyldig eller en ansvarsskyldig vars återbäring har använts till betalning av skatter om användningen av återbäring. Till meddelandet ska fogas anvisningar för sökande av ändring. I fråga om skatter som avses i 7 § delges meddelandet om användning av återbäring med ett sammandrag enligt 14 §.

Om särskilda skäl kräver det ska den som saken gäller ges tillfälle att lämna en utredning om användningen av återbäring innan återbäringen används.

43 §

Närmare föreskrifter om användning av återbäring

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet vid användning av återbäring.

Indrivning av skatter

44 §

Indrivningsmetoder

För att driva in skatt kan Skatteförvaltningen efter att ha utrett den skattskyldiges betalningsförmåga och det mest ändamålsenliga indrivningssättet

- 1) sända en obetald skatt för indrivning i utsökningsväg,
- 2) vidta betalningsarrangemang,
- 3) ansöka om att den skattskyldige försätts i konkurs,
- 4) föra talan i konkurs, vid fusion, vid delning, vid exekutiv auktion på en fastighet, vid offentlig stämning, i fråga om företags saneringsförfarande och skuldsanering för privatpersoner samt i andra jämförliga situationer,
- 5) inleda behövliga rättegångar,
- 6) vidta säkringsåtgärder,
- 7) begära och ge internationell handräckning i enlighet med vad som bestäms särskilt om det,

- 8) ge uppgifter om obetalda skatter för publicering i enlighet med 21 § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter (1346/1999).

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, tillämpas på indrivning av skatter i utsökningsväg och säkerställande av indrivning vad som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter samt i lagen om säkerställande av indrivningen av skatter och avgifter (395/1973).

45 §

Betalningsuppmaning

Innan indrivningsåtgärder vidtas sänder Skatteförvaltningen den skattskyldige en betalningsuppmaning i fråga om obetald skatt.

Skatt får sändas för indrivning i utsökningsväg eller uppgift om en skatteskuld antecknas i det skatteskuldsregister som avses i 20 a § i lagen om offentlighet och sekretess i fråga om beskattningsuppgifter eller publiceras på det sätt som avses i 21 § i den lagen först efter det att en sådan betalningsuppmaning har sänts till den skattskyldige där ett hot om utsökning och publicering framförs och den tidsfrist anges inom vilken skatten kan betalas för undvikande av dessa åtgärder.

Om skatten drivs in hos den som har ansvar för skatten, ska en betalningsuppmaning sändas till den ansvarige innan fordran sänds för indrivning i utsökningsväg.

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl använda de indrivningsmetoder som nämns i 44 § utan att betalningsuppmaning sänds i fråga om den obetalda skatten.

46 §

Förutsättningar för vidtagande av betalningsarrangemang

Skatteförvaltningen kan vidta betalningsarrangemang enligt 44 §, om den skattskyldiges betalningsförmåga har försämrats tillfälligt på grund av underhållsskyldighet, arbetslöshet, sjukdom eller försämrad likviditet eller av någon annan särskild orsak.

Ett betalningsarrangemang görs på villkor att det inte utgör hinder för användning av återbäringar till betalning av det belopp som betalningsarrangemanget gäller samt av ränta som eventuellt tas ut på detta belopp.

Av synnerligen vägande billighetsskäl får betalningsarrangemang göras också så att ränta inte tas ut.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om vidtagande av betalningsarrangemang, om betalningstid, om säkerhet för tryggnad av betalningsarrangemang och om andra förfaranden som ska iakttas vid betalningsarrangemang.

47 §

Samtycke till skuldsanering eller företagssanering i utlandet

När Skatteförvaltningen har begärt handräckning för indrivning av skatt i utlandet med stöd av ett internationellt avtal mellan Finland och en främmande stat om handräckning i skatteärenden, med stöd av en rättsakt av Europeiska unionen eller med stöd av någon annan författning, har Skatteförvaltningen trots andra bestämmelser rätt att ge sitt samtycke till ett skuldsanerings- eller företagssaneringsförfarande enligt bestämmelserna i den stat som ger handräckning eller till ett frivilligt skuldsanerings- eller företagssaneringsförfarande, om ett sådant förfarande är tillämpligt på skatterna i den stat som ger handräckning.

48 §

Avstående från indrivningsåtgärder

Skatteförvaltningen kan avstå från att påbörja indrivning av skatter eller avbryta indrivningen om indrivningen inte antas leda till något resultat eller om det resultat som kan uppnås bedöms som ringa. Indrivningen ska dock påbörjas eller avbruten indrivning fortsättas om den kan antas leda till resultat.

49 §

Närmare föreskrifter om indrivning av skatt

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet för indrivning av skatter och verkställigheten av indrivningsåtgärder.

8 kap.

Befrielse från skatt

50 §

Befrielse från skatt

Skatteförvaltningen kan på ansökan bevilja befrielse från skatter och avgifter som bärs upp med stöd av denna lag samt från dröjsmålspåföljder och andra påföljder. Befrielse kan dock inte beviljas från förskott på inkomstskatten eller källskatt på ränteinkomst. Befrielsen kan vara partiell eller fullständig.

Befrielse kan beviljas, om

1) den skatt- eller avgiftsskyldiges skattebetalningsförmåga har försämrats väsentligt på grund av sjukdom, arbetslöshet eller underhållsskyldighet eller av någon annan motsvarande orsak eller om det med anledning av den skattskyldiges skuldsanering finns särskilda skäl till befrielse, eller om

2) det av någon annan särskild orsak är uppenbart oskäligt att driva in skatten.

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. kan befrielse från arvs- och gåvoskatt beviljas, om

1) indrivningen av skatten uppenbart skulle äventyra den fortsatta verksamheten inom jord- eller skogsbruket eller något annat företag eller bevarandet av arbetsplatser, eller om

2) värdet av en andel i ett bo eller av en gåva har minskat väsentligt efter det att skattskyldigheten började och det finns särskilda skäl med anknytning till detta för att bevilja befrielse.

Utöver vad som föreskrivs i 2 mom. kan befrielse från den fastighetsskatt som påförts enligt 12 a § i fastighetsskattelagen (654/1992) beviljas, om ett byggprojekt är försenat av någon annan orsak än byggplatsens ägares eget förfarande.

Om befrielse från skatt har beviljats, gäller befrielsebeslutet även dröjsmålspåföljder och andra påföljder. Skatteförvaltningen kan särskilt bevilja befrielse från dröjsmålspåföljder och andra påföljder även då de ska redovisas till en annan skattetagare än staten och även då kommunen i enlighet med 51 § har meddelat att den avgör ärenden som gäller befrielse från kommunalskatt eller fastighetsskatt.

Finansministeriet kan överta avgörandet av ett principiellt viktigt ärende som gäller befrielse från skatt som handläggs av Skatteförvaltningen.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om skattskyldiga ska på motsvarande sätt tillämpas på dem som är ansvariga för skatt.

Ändring får inte sökas i beslut som meddelats med stöd av denna paragraf.

51 §

Kommunens beslutsrätt

Kommunen får lämna Skatteförvaltningen en anmälan om beslutsrätt som gäller kommunalskatt och fastighetsskatt. I enlighet med anmälan avgör kommunen då ärenden som gäller befrielse från kommunalskatt eller fastighetsskatt eller från vardera, med iakttagande av 50 §.

Kommunens beslutsrätt är i kraft tre kalenderår. Kommunen ska lämna anmälan till Skatteförvaltningen innan treårsperioden börjar. Tidpunkten för anmälan anges genom beslut av Skatteförvaltningen. Kommunens beslutsrätt gäller sådana ansökningar om kommunalskatt eller fastighetsskatt som anhängiggjorts under perioden i fråga.

Om statsrådet med stöd av 21 § i kommunstrukturlagen (1698/2009) har beslutat om en sådan ändring i kommunindelningen under den treårsperiod som avses i 2 mom. att kommuner slås samman genom bildande av en ny kommun, ska Skatteförvaltningen om det behövs ge den nya kommunen tillfälle att lämna anmälan om beslutsrätt för den återstående tiden.

52 §

Särskild befrielse från skatt

Skatteförvaltningen kan, på ansökan av den skatt- eller avgiftsskyldige eller utan ansökan, bevilja partiell eller fullständig befrielse från skatt eller avgift, från skatteförhöjning och från dröjsmålspåföljder och andra påföljder, om

1) Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har sökt ändring i beskattningen av en skatt- eller avgiftsskyldig eller i ett beslut av en bevärsinstans, om ärendet lämnar rum för tolkning och det inte finns någon vedertagen rättspraxis,

2) ändringssökandet har medfört att den berörda skatt- eller avgiftsskyldige har påförts skatt eller avgift,

3) högsta förvaltningsdomstolen har meddelat beslut i det aktuella ärendet, och om

4) det är viktigt att befria från skatt med tanke på tryggandet av ett likvärdigt bemötande av de skatt- eller avgiftsskyldiga.

Om kommunen på det sätt som anges i 51 § avgör ärenden som gäller kommunalskatt, ska Skatteförvaltningen dock avgöra ärenden som avses i denna paragraf efter att ha hört kommunen och församlingen i fråga.

769/2016

9 kap.

Preskription

53 §

Preskription

På preskription av skatter och accessoriska kostnader tillämpas 20 och 20 a § samt 21 § 1 och 2 mom. i lagen om verkställighet av skatter och avgifter.

Om skattedeklaration som gäller skatter som betalas på eget initiativ lämnas för sent, preskriberas den del av skatten för skatteperioden som deklarationen gäller, med avvikelse från det som föreskrivs i 1 mom., fem år från ingången av det kalenderår som följer på den allmänna förfallodagen efter det att deklarationen lämnades.

54 §

Preskription av återbäring som ska återkrävas

Återbäring som ska återkrävas med stöd av 34 § preskriberas fem år från ingången av det år som följer på förfallodagen.

55 §

Preskription av återbäring och betalning samt ränta på dem

Återbäring och ränta på den preskriberas fem år från ingången av det år som följer på det år då beslutet om återbäringen har fattats.

Om en obefogad betalning enligt 31 § inte har kunnat återbetalas till den skattskyldige på grund av bristfälliga betalningsuppgifter, preskriberas betalningen samt ränta på den fem år från utgången av det kalenderår då betalningen har gjorts.

Skatteförvaltningen kan av särskilda skäl återbära en preskriberad återbäring eller betalning på begäran av den som saken gäller.

Preskriberade återbäringar och betalningar jämte räntor intäktsförs till staten.

10 kap.

Ansvar för skatter

56 §

Ansvarsskyldig

För skatter som uppbärs hos en skattskyldig med stöd av denna lag ska följande personer ansvara som för egen skatt:

- 1) en bolagsman i ett öppet bolag,
- 2) en ansvarig bolagsman i ett kommanditbolag,
- 3) en delägare i ett dödsbo,
- 4) en delägare i en samfällid förmån till den del som motsvarar delägarans andel.

Ett dödsbo svarar för den avlidnes skatter med de medel som hör till dödsboet. Om dödsboet har skiftats svarar en delägare med beloppet av sin boandel för den andel av den avlidnes skatter som motsvarar delägarans andel.

Ett konkursbo svarar för den fastighetsskatt som påförts en fastighet som hör till konkursboets tillgångar för åren efter det år då konkursen inleddes.

Om en fastighet har skaffats för ett bolags eller något annat, ännu inte bildat samfunds räkning, svarar bolaget eller samfundet för den fastighetsskatt som påförts fastigheten för det år då bolaget eller samfundet har införts i registret i fråga.

Ett aktiebolag och ett andelslag svarar som för egen skatt för skatter vilka för verksamhet som bedrivits före registreringen har påförts dem som handlat för aktiebolagets eller andelslagets räkning.

Ansvarsbestämmelserna i 1—5 mom. tillämpas om inte något annat föreskrivs om ansvar på något annat ställe i skattelagstiftningen.

57 §

Åläggande av ansvar

Skatteförvaltningen bestämmer att den skattskyldige och de som ansvarar för skatten ska ansvara solidariskt för betalningen av den. De ansvariga ska antecknas i Skatteförvaltningens beskattningsbeslut, sammandraget enligt 14 § eller i något annat meddelande om obetalda skatter som skickats till den skattskyldige.

Har en i 1 mom. avsedd anteckning om ansvaret inte gjorts, ska Skatteförvaltningen ge den som ska åläggas ansvar tillfälle att lämna utredning och fatta ett särskilt beslut om att denna ska åläggas ansvar för betalningen av skatt solidariskt med den skatt- eller betalningsskyldige. Ett beslut om åläggande av ansvar ska delges den som ålagts ansvar senast 60 dagar före utgången av besvärstiden enligt 64 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarande eller 61 § 1 mom. i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ.

Om det i någon annan skattelag finns bestämmelser som avviker från 1 och 2 mom., ska bestämmelserna i den lagen iakttas.

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet för åläggande av ansvar.

11 kap.

Internationell överföring av skattemedel

58 §

Befogenheter för internationell överföring av skattemedel

Skatteförvaltningen kan överföra förskott eller andra skattemedel till en främmande stat med stöd av bestämmelserna i en internationell överenskommelse om undvikande av att förskott på skatt bärs upp i mer än en stat eller om reglering av överföringen av skattemedel mellan staterna (*uppbördsöverenskommelse*).

Skatteförvaltningen får meddela närmare föreskrifter om förfarandet för överföring av skattemedel.

59 §

Skattemedel som överförs

Följande skattemedel får överföras till en främmande stat:

- 1) medel som influtit som förskottsinnehållningar med stöd av lagen om förskottsuppbörd,
- 2) förskottsåterbäring som avses i 50 § i lagen om beskattningsförfarande och det i 76 § i den lagen avsedda belopp som ska återbäras till följd av ändrad beskattning,
- 3) återbäring av källskatt enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst,

4) beloppet av skatten i sådana fall då Finland avstår från att beskatta en inkomst i enlighet med ett internationellt avtal mellan Finland och en främmande stat för att undvika dubbelbeskattning.

60 §

Underrättelse om återbäring och uppskjutande av utbetalningen

Om återbäring enligt 59 § 1—3 punkten uppenbart följer av tillämpningen av en upp-
bördsöverenskommelse eller ett skatteavtal, ska myndigheten i den främmande staten un-
derrättas om återbäringen. Utbetalningen av den ska skjutas fram enligt bestämmelserna i
uppbördsöverenskommelsen.

Om Finland avstår från att beskatta en inkomst i enlighet med ett skatteavtal, ska åter-
bäringen skjutas fram enligt bestämmelserna i uppbördsöverenskommelsen.

61 §

Förutsättningar för överföring av skattemedel

En förutsättning för överföring av medel är att de medel som ska överföras inte vid be-
skattningen i Finland genom tillämpning av ett skatteavtal har använts till betalning av en
skattskyldigs skatter och att medlen kan användas till betalning av den skattskyldiges skat-
ter i en annan avtalsslutande stat.

Medel som influtit i form av förskottsinnehållningar kan på begäran av en myndighet i
en annan avtalsslutande stat överföras utan att invänta att beskattningen slutförs så som
avses i 49 § i lagen om beskattningsförfarande, om det är uppenbart att de förutsättningar
för överföring av medel som anges i en uppbördsöverenskommelse och ett skatteavtal är
uppfyllda och förskottsinnehållningarna skulle kunna räknas den skattskyldige till godo i
Finland på det sätt som avses i lagen om beskattningsförfarande.

Om de förutsättningar som anges i 1 mom. är uppfyllda, ska förskottsåterbäring enligt
50 § i lagen om beskattningsförfarande och det i 76 § i den lagen avsedda belopp som ska
återbäras till följd av ändrad beskattning, återbäring av källskatt enligt lagen om beskatt-
ning av begränsat skattskyldig för inkomst samt återbäring som föranleds av en orsak som
nämns i 59 § 4 punkten i denna lag på begäran av en myndighet i en främmande stat över-
föras till myndigheten i fråga.

62 §

Återbäring till den skattskyldige av skatt som överförts till Finland

Skatt eller förskott på skatt som överförts till Finland från en främmande stat och som
inte har använts till betalning av den skattskyldiges skatter eller obetalda belopp ska åter-
bäras till den skattskyldige.

12 kap.

Ändringssökande

63 §

Begäran om omprövning till skatterättelsenämnden

Den skattskyldige, den som är ansvarig för skatten och Enheten för bevakning av skat-
tetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut som meddelats med stöd av denna lag. Den som
är ansvarig för skatten får söka ändring i ett beslut om användning av återbäring endast om
återbäring till den ansvarige har använts till betalning av skatter som denne ansvarar för.

Ändring söks hos skatterättelsenämnden genom en skriftlig begäran om omprövning. Begäran om omprövning ska framställas inom 60 dagar från det att den ändringssökande har fått del av Skatteförvaltningens beslut. Tidsfristen för Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt räknas från det att beslutet fattades.

I övrigt tillämpas vad som i lagen om beskattningsförfarande föreskrivs om förfarandet för begäran om omprövning.

64 §

Besvär till förvaltningsdomstolen

Den skattskyldige, den som är ansvarig för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får överklaga ett beslut som meddelats med anledning av en begäran om omprövning hos den förvaltningsdomstol inom vars domkrets den skattskyldige eller den som är ansvarig för skatten hade sin hemkommun då Skatteförvaltningen fattade sitt beslut. På ändringssökandet tillämpas vad som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

65 §

Besvär till högsta förvaltningsdomstolen

Förvaltningsdomstolens beslut får överklagas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd. På ändringssökandet tillämpas vad som föreskrivs i lagen om beskattningsförfarande.

66 §

Prejudikatbesvär hos högsta förvaltningsdomstolen

Den skattskyldige, den som är ansvarig för skatten och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt får söka ändring i ett beslut av skatterättelsenämnden hos högsta förvaltningsdomstolen i stället för hos förvaltningsdomstolen, om högsta förvaltningsdomstolen beviljar tillstånd för prejudikatbesvär. På ändringssökandet tillämpas 71 a—71 d § i lagen om beskattningsförfarande.

67 §

Sökande av ändring i och omprövning av åläggande av ansvar

På omprövning av åläggande av ansvar och sökande av ändring i ett sådant åläggande tillämpas vad som föreskrivs om omprövning av och sökande av ändring i beskattningen. Ändring i ett beslut enligt 57 § 2 mom. som gäller ansvar söks dock på det sätt som föreskrivs i 63—65 §.

68 §

Ändring av beslut med anledning av ändringssökande

Om skatt ska avlyftas eller nedsättas till följd av ett beslut med anledning av ändringssökande, återbär Skatteförvaltningen den överbetalda skatten jämte räntor.

Om skatt ska höjas till följd av ett beslut med anledning av ändringssökande, driver Skatteförvaltningen in den obetalda skatten jämte räntor.

769/2016

69 §

Grundbesvär

Bestämmelserna om grundbesvär i lagen om verkställighet av skatter och avgifter tillämpas inte på ärenden enligt denna lag som hör till Skatteförvaltningens uppgiftsområde.

70 §

Andra bestämmelser om ändringssökande

Skatter enligt denna lag ska betalas trots att ändring har sökts.

13 kap.

Särskilda bestämmelser

71 §

Minsta belopp som uppbärs

Om det belopp som ska uppbäras eller drivas in är mindre än 10 euro, bärs det inte upp eller drivs in. Om det krävs att ett särskilt beskattningsbeslut sänds till den betalningsskyldige för uppbörd av ett belopp som understiger 20 euro ska beloppet inte uppbäras.

Har det på grund av ett räknefel eller annat misstag som en myndighet eller betalningsskyldig eller någon annan part har gjort eller det av någon annan orsak tagits ut mindre skatt eller återburits mer än vad som borde ha tagits ut eller återburits och skillnaden är mindre än det belopp som anges i 1 mom. ska skillnaden inte drivas in. Åtgärder för indrivning kan dock vidtas om samma betalningsskyldig har gjort många felbetalningar eller om det annars finns något särskilt skäl till indrivning.

Bestämmelserna i denna paragraf tillämpas inte på skatter enligt 7 §.

72 §

Förseningsavgift som inte tas ut

Skatteförvaltningen kan låta bli att uppbära förseningsavgift helt eller delvis, om inlämnande av skattedeklaration enligt 16 § i lagen om beskattningsförfarandet beträffande skatter som betalas på eget initiativ har försenats på grund av hinder som är oberoende av den skatteskyldige eller av andra särskilda skäl.

Ett beslut om att inte uppbära förseningsavgift antecknas i det sammandrag enligt 14 § som ska ges den skatteskyldige. På särskild begäran sänder Skatteförvaltningen beslutet till den skattskyldige eller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt.

Genom förordning av finansministeriet får det föreskrivas att förseningsavgifter inte uppbärs för den tid för vilken inlämnandet av skattedeklaration har försenats på grund av hinder som är oberoende av de skattskyldiga.

73 §

Uppgifter som framgår av ett beslut

Av ett beslut som meddelats med stöd av denna lag ska det framgå den myndighet som har fattat beslutet och myndighetens kontaktuppgifter, uppgifter som specificerar den skattskyldige, motiveringen för beslutet och uppgift om hur ärendet har avgjorts.

Beslutet behöver inte motiveras när en motivering är uppenbart onödig.

769/2016

74 §

Tidsfrister

Om förfallodagen eller betalningsdagen för skatt eller betalningsdagen för återbäringar är en helgdag, första maj eller en helgfri lördag, får det belopp som ska betalas eller återbäras erläggas första vardagen därefter. Det som föreskrivs ovan tillämpas också när förfallodagen eller betalningsdagen är en dag då de betalningssystem som allmänt används vid betalningar mellan bankerna inte är i bruk enligt ett meddelande från Finlands Bank som publiceras i Finlands författningssamling.

75 §

Delgivning

Beslut och andra handlingar som ges med stöd av denna lag ska delges den skattskyldige. Om ärendet gäller en ansvarsskyldig enligt 56 § ska delgivningen ske till den ansvarsskyldige.

På delgivning tillämpas 26 c och 26 d § i lagen om beskattningsförfarande. Bestämmelser om delgivning av sammandrag enligt 14 § i denna lag finns i 15 §.

14 kap.

Ikraftträdande

76 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.

Genom denna lag upphävs lagen om skatteuppbörd (609/2005).

77 §

Övergångsbestämmelser

På sökande av ändring i beslut som Skatteförvaltningen meddelat före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

På förfarandet för korrigerings av fel i ett skattekonto och återkrav av en felaktigt betald kreditering vilka inträffat innan lagen trädde i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Om det på något annat ställe i lagstiftningen hänvisas till den upphävda lagen om skatteuppbörd, avses därmed en hänvisning till bestämmelserna i denna lag.

Helsingfors den 9 september 2016

Republikens President

Sauli Niinistö

Utrikeshandels- och utvecklingsminister Kai Mykkänen